

man jo ikke derfor forudsætte, at der ogsaa blev flere Processer, eller at der skulde blive flere Mennesker, der søgte Sagsfører, og Følgen blev altsaa kun, at det dobbelte Antal skulde leve af det, som Halvdelen havde levet af i Forvejen, og da de ikke kunde det, maatte de have mere for deres Arbejde. Følgen blev altsaa, at Sagsførerbjælpen blev betydelig dyrere efter Uvidelsen end forud. Det kunde let hænde, at det kunde gaa lige saadan, hvis man gif til stærkere at udvide Apotekerne; thi Folk gaa jo ikke hen og købe mere Medicin, fordi der kommer flere Apoteker. Det er jo ikke en Vare, som Folk ere saa lyftne efter at saa fat paa; de købe kun efter Behov. Bliiver der altsaa ikke købt mere Medicin, men mange flere Apotekere skulle leve deraf, kunde det let gaa med Priserne paa Apotekervarerne, ligesom det gif med Sagsførervirksomheden; man kom til at betale den dyrere end hidtil. Naar den ærede Taler saa stærkt fremhæver Stigningen i Priserne paa Apoteker fra 1840 indtil nu, kunde han maaste nok have fundet en tilsvarende Stigning i Priserne paa andre Ejendomme saa vel paa Landet som i Købstæderne, dersom han havde gjort sig den Ulejlighed at foretage en Undersøgelse af dette Forhold. Det vil ikke være vanskeligt at paavise en lignende Stigning baade for Landejendomme og Købstadejendommers Vedkommende, som den, det ærede Medlem har fremhævet for Apotekernes Vedkommende. Det er jo en ganske uheldig Ting, naturligvis, at det er saa vanskeligt for farmaceutiske Kandidater at komme i en selvstændig Virksomhed, men det er en meget vanskelig Sag at paavise, hvorledes der skal kunne aabnes en Udvej for alle disse Mennesker, der slaa ind paa denne Vej, til virkelig Gavn for dem selv, uden at staae andre berettigede Interesser. Man gaar jo ikke hen og opretter flere Præsteembeder, fordi der er mange teologiske Kandidater, men man lader det være Folks egen Sag, hvilken Vej de ville slaa ind paa, og tage de Følger, som komme af, at de gaa denne eller hin Vej. Noget er der gjort og bliver stadig gjort i Retning af at oprette flere Apoteker. Der gaar jo næsten ikke noget Ar hen, uden at der bliver oprettet et nyt Apotek saa her og saa der. Det er noget, som paa ingen Maade er stillestaaende. Men hvad der end kunde være at gøre i saa Henseende, vilde vel nærmest være at paavise af det overordnede Sundhedsraad, naar det kommer i Stand. Jeg skal endnu kun nævne et af de Forhold, den ærede Taler fremhævede, og det var det om Apotekereferernes Rettighed til eller Bevilling paa at fortsætte Driften

af Apoteket. Han mente, at man maatte hellere slaa ind paa den Vej at sørge for, at Apotekereferterne kunde blive pensionerede. Det kan maaste være rigtigt, men saa maatte man først have noget at udrede Pensionerne af, og hvad han pegede paa, nemlig at der skulde bidrages dertil af alle personlige Privilegiehavere, kunde maaste gennemføres, men der skal Tid dertil, thi det er vel ikke det ærede Medlems Mening, at man uden videre skal kunne paalægge de personlige Privilegiehavere at udrede saadanne aarlige Pensioner til Enfer. Der maa dannes en Fond, og det kan vel først sættes igennem efterhaanden, men at foretage en Udskrivning hos de personlige Privilegiehavere vil næppe gaa an. Naar jeg betragter Lovforslaget, saa forekommer det mig, at det naturlige deler Befolkningen i 3 Grupper. Den ene er Lægestanden, den anden Apotekerstanden og den tredje er alle vi andre, som hverken ere Læger eller Apotekere. Ved det overordnede Sundhedsraads Sammensætning forekommer det mig at være taget et overordentlig stort Hensyn til Lægerne, noget mindre Hensyn til Apotekerne og slet intet til alle os andre. Vi maa altsaa søge vore Interesser repræsenterede i Regeringen og i den Lovgivende Magt. Det er den Modvægt, alle vi andre saa over for Sundhedsraadet, der skal sammensættes af Læger og Apotekere. Men ser jeg nu paa disse to Klasser, der ere repræsenterede i Sundhedsraadet, saa kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig at være en noget sparom Repræsentation, man har tiltænkt Apotekerne, thi det stiller sig saaledes, at de tilhammen kun saa en eneste Repræsentant og saa en, som nok skal være farmaceutisk, men ikke behøver at være Apoteker. Der forekommer mig at være Grund til paa dette Punkt maaste at gøre en Forandring. Jeg ved ikke, hvad der skal forstås ved en farmaceutisk, dersom der ikke derved skal forstås en farmaceutisk Kandidat, men er det Meningen, hvorfor staaer det saa ikke i Lovforslaget? Jeg synes, at det vilde være et klarere og forståeligere Udtryk. Hvad der mest støder mig, er, at der i Forhold til Lægestandens Repræsentation er tiltænkt Apotekerstanden en vel sparom Repræsentation i Raadet; men det kunne vi forhandle om paa et senere Stadium af Lovforslagets Behandling. Overhovedet mener jeg, at de Reformere, man kan ønske gennemførte her i Landet i Henseende til Læge- og Apotekervirksomheden, helst maa vente, indtil Raadet er dannet, idet man da kan vente, at det vil tage Initiativet til at fremme de Reformere, som der kan trænges til.